

<p>VI. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap. Ára félévre 3, egész évre 6 frt.</p>	<p>Az előfizetési pénz a KIADÓHIVATALBA városháztér 6. sz. alá küldendő.</p>	<p>Pest, augusztus 18. 1872. 34 szám.</p>	<p>GYÜJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár. Egyes példány ára helyben 10 kr.</p>	<p>Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirát, mely »LUDAS MATYINAK« van szánva.</p>
---	--	---	--	---

Udvözlő iratok

Plantamour csillagászhoz, Florenében.

I.

Tiszteletreméltó jós ur!

Az urnál okosabb embert nem pipált ki még a föld. Már az az istentől elrugaskodott szabadelvű propaganda annyira vitte a dolgot Európában, hogy az eddig jámbor és alázatos katolikus népség is nem tekintve fenyegetéseinkre és dörgelemes bulláinkra, miséinket, bérmlásainkat, s más ehhez tartozó egyházi ceremóniáinkat — kutyába sem vette.

Hanem bezzeg rájuk ijesztett az ön üstököse. Bezzeg jöttek most a gyónás és misemondásért annyian, — hogy valójában még a nyelvünket is kiöltöttük a nagy izzadásban a sz. sákramentomok kiosztásánál, s az e miatt bejött csekélységek bekasszálásánál.

Áldassék önnek neve ezen nemes cselekedetiért, ne csupán a Tiberia partján, hanem azon túl is egész Vácig. Ha lehet beasszentáltatom önt a szentek közé.

Legalázatosab szolgálja
Antonelli, bibornok.

II.

Reverendissime Domine!

Soha sem láttam annyira hatásos művet, mint az öné volt augusztus 12-én.

Hogy hozták hozzám augusztus 11-én a krumplit, tiszta buzát, babot, malacot — azok a bolond parasztok, csak hogy én az ő 12-én kibugyanni akaró kamasz lelükért mielőbb misét szolgáltatassak.

Nagyon szivesen.

Ugy is annyira megfogyatkozott már az én földi boldogságom tárháza, — hogy a reverenda a szük esztendő, és hiveim elkanászzkodása miatt, csak úgy litygett lötyögött rajtam.

Augusztus 12-ike óta ismét hizom egy kissé.

Valójában dicső ember ön Plantamour ur, — s kívánom, hogy máskor is gondoljon ki valami olyan okos dolgot, a melytől a mi hájunk egy kissé megnövekedik.

Tisztelő barátja
Páter Makutyi.

III.

Lelkem barátom!

Csókolni való ember ön.

És valóban ha bajuzsos állomány nem volna ön, — örömben neki is rontanék az ön drága, aranyos ajakának, — a mely kimondá augusztus 12-re a világ végét, — de így brrr! ... egy kissé vissza riaszt a homogen állapot.

Hanem fogadja ön ezért az okos dologért szives üdvözetemet.

Már azt hittem, hogy nyájam buzgóságát és hitét — teljesen megváltoztatta az árvízkezt mindenféle dühöngő demagógia, — s hogy e miatt az ádáz csapás miatt, aligha föl nem kopik az állunk.

Hanem az ön bölcsessége, a dolgok ferde állásának más irányt adott.

Kérnem kell azért Gábor angyal, s minden körmönfont szenteket, hogy önnek becses életét hosszúra nyújtsa, s tartsa meg azt még továbbra is a buslakodó páterek és máterek lelki örömeire, és vigasztalására.

Rendíthetetlen barátja
Haspók Tibamér,
magyarországi érdemesült esperes.

IV.

Gyémántos csillagom!

Ha van önnél okosabb ember a világon, akkor én megeszem az ön fejemet — tormával.

Az a sok kicserzeni való ujságíró, és reformátorféle ember úgy megrongálta a mi istenfő és áhítatos népünknek fejét, — hogy az már egy komáromi cipóra, s mellé egy darab debreceni kalbászra, s más ehhez hasonló világi dolgokra, sokkal jobban figyelt, mint a mi keneteljes beszédeinkre, és böjti predikációinkra.

No hanem észre hozta ön őket avval a gyilkos üstökösse!

Valóban a magas klérus nem lehet eléggé hálás önnek bölcsessége, s azon munkássága iránt, a melylyel annak üres erszényében egyszerű művelete által oly nagy gyarapodást idézett elő.

Ki kell jelentenünk, hogy ön a csüggedő klérusnak valóságos messiása és megváltója.

Glória ezért önnek fent és alant!

Felédhetetlen kebelbarátja
Páter Gyomrosdi,
kanonok.

V.

Öllelek és áldlak kegyes testvér!

Végre tehát mégis csak akadt egy bölcs és jó e romlandó világban, a ki az ur szegény szolgálóinak szenvedéseit és fumigáltatását, a közömbösségnek kamasz érzelmeivel nem nézhetvén, mint afféle kegyes ember, tudománya és keresztyéni malasztjával, sietett azoknak baby-lóniai fogságát és siralmát — megédesíteni.

Allelujah! Allelujah! . . .

Mindennap elfogok mondani önnek drága életéért éhgyomorra egy jó kövér misét, s kérni fogom az egeket, hogy önnek bölcsességét, — lelkünknek dicsőségére, — s üresedni kezdő papzsákjainknak örömeire, még számos évekig ragyogtassa.

A menyei szentek serege zengedezzen önnek mindenkor ablakja előtt gyöngyöri szerenádét . . .

Alázatos szolgálója
Páter Hunyorgó,
kucorgói plébános.

VI.

Servus öcsém Plantamour!

Te vagy csak igazán legény a talpadon, eszem azt a narancs és makarónin hizott gunár lelkedet ott a fügefák árnyékában.

Ugyan csak befütöttél ennek a sok kamasz matyónak, világromboló üstökösöddel.

Már ugyanis eleretnekedtek, hogy alig kelt el közöttük egy esztendőben egy pár sovány . . . mise.

Hanem bezzeg mikor te elkezdettél handabandázni a világ végével és az üstökössele, szűk lett az ön kevélységük és bolond dolyiúknak a nadrág.

Ugy ették azt a szent ostyát kinukban és félelmükben, mintha csak hályas piritos lett volna.

No hanem nem oda Buda! — gondoltuk mi is bölcsen — nem adjuk mi neked ezt a drága kenetet ingy n.

Minket se a varju tojtott, hogy mindent csak szép szóért és felebaráti csókért tegyünk.

Most az egyszer körmeink közé terelt Plantamour testvérünk.

Ugyis nagyon felfuvalkodtatok már, tehát most majd csak adjátok meg az eddigi mulasztásnak is az árát.

Igenis pugrisok! Itt az ítélet, s elvisz benneteket az ördög, ha csak a szent sakramentumokat be nem vesztitek, és öreg misét nem szolgáltatottok a ti bünös, gye-hennára való lelketekért.

Tehát fizess pugris! vagy meghalsz.

Ha akarod, hogy a te bünös lelked el ne kárhozzon feloldozlak, hanem először add meg az árát.

Ha akarod, hogy a te bünös lelked most aug. 12-én el ne patkoljon, sőt napjaid meghosszabbodjanak, ám jó, majd lesz gondunk rá, hanem először hol az a bankó?

Ha akarod hogy apád, nagy apád s minden familiád, s vele a te kamasz lelked is a tüzes sárkányok s vad oroszlanok vermibe augustus 12-én le ne dobassák, majd közbejárunk mi a haragos egeknél, hanem az utiköltséget fizess!

Ha akarod, hogy karvaj-szemeid valaha ne a purgatoriumot, hanem a gecsemáné-kertjét lássák meg — tehát majd mi esedezni fogunk mindezekért, hanem az tudd meg, hogy az apád lelkének sem imádkozunk ingyért.

Szóval kell bérmállás,

kell fülbegyónás,

kell bünbocsánat,

kell kis mise?

no ha kell! — tehát ide csak azt a lónyai-piculát, mert a pap sem él csupán szent ostyával és szentelt vízzel.

Igen is Plantamour testvér!

Ön aranyos ember! Az istentől elrugaszkodott kamasz hadat világromboló üstökösével összehozta, s azért a sok hókus-z-pókuszért és misebéli bolondságokért, csak úgy gyürték azok a banga parasztok zsebünkbe a bankót.

No de Plantamour testvér! ha bolond ember nem volna, hogy élne az okos ember.

A viszontlátásig kedves testvér!

Hidd meg, hogy ha közelemben volnál, mindjárt megcsókolnálak.

Hanem nagy darab föld van közöttünk.

Tehát nyomja rá helyettem felebaráti s testvéri csókomat valami jó kövér benediktinus,

barátod

páter Röhögi,
máriapócsi barát.

Hasli Muzcs thodománygos phulithikális és khültüi levele.

Matyilében!

Nagyon thodok, hodj vagy the mustanság olan gundulattyába:

Vult nekhem edj Hasli Muzes,
Az is nem van immár thübbet, —
Mert elmente khurteskedui,
És lábáru elütüttek.
Bizunyusan durungukkal
Van az egy khapaczithálva:
Hodj a sakthet cserepeket
Burgatta az arczára.

Igen, igen — aluszik ű
Itt, vadj amutt, marthir sirba
S Rökkelében Joda lányo
Érte láng khünyeket sirja.

Ű, hiszen ha másként vulna
Fugná thullat, s mint emberem,
Jubbuldali leginekrül
Irná szép verseket nekhem,

Irná, hodj szulnukhul Csatrang
Örkény veszett cziczeruja,
Ki a határörvidéken
Hunvédekhet beárolta.

Pokhi Morczit énekelne,
— A mi bukván, egy seftheli,
Hodj az asszonsága zsebje —
Százasukkal teljesteli.

Meglantuina Szelest is, ki
Elluputt a német zabját,
Melyért szulgabiruságbul
Takharusan el is csapthák.

Szuval, minden mákvirágut
Venné züngelnes lontyáro,
Hodj azokban djünyürküdjék
Modos Kháru szive, szájo.

Haj, de a lant hallgat — hallgat,
Haslibul semmit sem látuk, —
Azért khötöm khucsámájamra
Edj és fhél rüf sütét fátylut.

Pedig Motyilében, hiábo gundukuzud rulam olan
viszás állapottyát, mer bizun én élem, és nem hattam mo-
gomat riszeges jubbuldali embereknek egy pohitoni meg,
hodj az én büre bül krajczárus thaplut khikészitsenek.

Vultak rá ogyan elég esetek, hodj kesztég nekem a
sarogjájába phálczo durungukat bele hajigáluczani; de
mivel vadjok edj azok khüzü, a mi nem ijedi meg, ha
annál jubban khezdi is félni, és a mi hagyom mogomnak
a phéldo beszédekbul az eszébe méllen bele vézni asztat
hodj: Szégyen a futás de hasznus — hát fogtham a szo-
lodgálásba bele ogy, hogj a khissebbik sugurum, az Eizele
Simun — a mit hijják sz á r o z lábunak, s a mi khét száz
thü huszát is átlépi, ha ütet haragus emberek veszekedni
akarják — mindig otánom járta hárum és edj fherthál
rüf husszaságábo.

Matyi! ne bosolj hát moogod,
Éli neked még a Hasli,
S fugud tüle ezotánd is
Züngülményeket ulvasni.

S mig virulják Lunyai faj
Mamelukös miniszterek —
Meg-megrüfülgetek nekik
Hatuljokban a feneket.

És mig Szásznak hasadt lontyát
Ogy bevernek a fejébe,
Hodj annak a poffanásu
Hongzik ütvenkét medjébe.

Szuval maradok én huzzád
— A mint ezt diktál a mures —
Mindig az a keilemetes
Madjar irú — Hasli Muzes.

Ojsági lapokbul olvasok, hodj the Matyilében! csu-
dálkuzul azon, hodj az a pegazus rugutt Mentuvics Fe-
rencz prafesszur oraság is lette phecsuvis, és lufü székhelyeknek
züngüli még inkább lófüsítésre valu pruzaversekhet. Ne csodálkuz-
zad ezen borátom! Hiszen hodj az üreg or, van edj azok khüzü,
a mellek égetni valók, régen bebizunyusított dulong az áltol,
hodj ű maga — még nogy khürüsi prafesszur kurábo — gyüjtötte moga
alá „Sz á r a z l u m b u k h a t .“

Most phedig Matyilében!

Bezárolok eszt a levelet,
Isten szent áldása the veled!

Hasli Muzes m. k.

Mindenpfele thodománygos, pulitikális és
kültüi levelek íruga.

A ki előtt nyitva áll a kabinet.

Szabadkai krónika.

Matyi bácsi!

Hopsza! — Semmi baj! — Lesz elég krónika, csak készítse elő a hosszú porolót; mert a röviddel aligha érhetjük be. . . .

Nagy vajadás után nálunk is megjelent egy üstökös, mely kipödrött bajuszzsal. — No de ne ijedjen meg . . . nem az a félelmes üstökös, mely ha farkával érintené a földet úgy felforgatná a világot. — O nem! hanem csak olyan

iczi — piczi mameluk-féle st om fax üstökös, a mely legfejebb a sajt-papirban fog nagyobb forgalmat csinálni.

Születését aug. 15-re tették, de nagy boldog aszszony ő mamasága egy héttel előbb nyomta ki méhéből a csuda-születtet. — Mielőtt azonban megszületett volna: a jogosult papák azon törték füleiket, hogy a születendő csecsemőnek mi legyen a neve?

Egyik kívánta, hogy „Paprika Jancsi“ legyen; de ezt nagyon rebellisnek találták a többiek.

Mások ismét javasolták a „Zöld Marcsi“ nevet;

A ki előtt zárva van a kabinet.

hanem erre ismét többben azon megjegyzést tették, hogy a jobbpárti mamelukok tetteit úgyis elég zöld badarságok jellemzik.

Elvégre közösen abban egyeztek meg, hogy legyen az ő nagy neve: kecskeméti szagu, és kereszteltessek „Havi krónikának”. — Ugy is lön.

Lássuk tehát, mit kíván a csecsemő krónikácska? — Mindenek előtt megtámadja M... orsz képviselőnk programját, s azt mondja: minek az a népszabadság? hisz az fölösleges dolog.

Minek volna eltörölni a trafikot? hisz akkor a königlichből sohasem lehetne csinálni kaiserlichot.

Minek volna megszüntetni a virilis szavazatot? hisz akkor a szabadkai mamelukok csak a holdvilágban volnának képviselve.

Minek volna a bíróságot a miniszter kezéből kivenni! hisz akkor nem lennének bírósági Jakabok.

Minek volna a főispánságot eltörölni? hisz akkor kik lennének a denunciások?

Végre arra a megállapodásra jutott, hogy legnagyobb hazafi az, a ki a népszereket megveti, s miután M... képviselőnk ezt nem teszi: tehát nem hazafi *)

Hanem legjobban látszik haragudni a csecsemőcske azért, hogy polgármesterünknek miért nincs oly szép tenor hangja a közgyűlésen, mint Lénárd főispánnak? s miért mondja a Herr von Miska bácsinak vastagon, hogy „üljön le“ a helyett, hogy vékonyon így fejezhetné ki magát: „t. barátocskám, méltóztassék helyét szokott módon elfoglalni“. — Igen ám, csakogy a mi polgármesterünknek nem volt módjában magát kiképezni a Joczka-féle conservatoriumban, mint Lénárd főispánságának.

Azt mondja továbbá a csecsemőcske: Miskolcz és Szabadka abban hasonlítanak egymáshoz, hogy mindkét helyt sok csizmadia van, és abban különböznek egymástól, hogy míg Miskolcz kijózanodva elboesátotta balpárti képviselőjét: addig Szabadka nem józanodott ki, és megtartotta előbbeni képviselőit. **)

Én pedig azt kérdem szerény representant létemre mi különbség van a szabadkai aljárásbíró és az almási járásbíró közt?

— Az, hogy az egyiket Jóskának, a másikat pedig Matykónak hívják. — És miben hasonlítanak egymáshoz? — Abban, hogy mind a kettőt Antunovicsnak hívják, és ugy értenek az igazság szolgáltatáshoz, mint „hajdu a harangöntéshez.“

No de persze ezen igazság nem fog tetszeni a kis csecsemő papáinak, s rólam is azt fogják mondani, hogy goromba vagyok, mint elmondották M... képviselőnk-ről és az egész közgyűlésről, midőn a papválasztás alkalmával a kalocsai érseket nyiltan meghazudtolta. — Hanem érsek ő excellentiájának szabad a közönséget tévutra vezetni akarni, neki szabad és illő az izraelitákat „bűdös ki állhatatlanoknak“ nevezni, neki szabad és eltűrhető, hogy a tisztességes látogatókat az érseki kertből kiutasítja azért, mert nem nyalják körül tubákos ujjait. — Hogy is volna mindez gorombaság, ha érsektől jó?!

Jövőre folytatom. — Adieu!

Körpelesz
representant.

Az első pétervásári vásár.

Humoristikó heroikus költemény 7. énekben.

Irtó Joskó Zazravec szénégető.

Harmadik ének.

Nunc nunc insurgite remis Hektorei socii.

Már Szkvarek, Árvai és nagyeszü Lednickinek apja, ugy szintén Ivanyits s Tari az kristályvizü kutból szomjukat és száraz rekedésük rég csillapíták, czápa mohósággal megevék rövidetske ebédjük!

*) Ez már csakugyan Zöld Marczai badarság.

**) Miskolcz pirulhat, míg Szabadka méltán büszkélkedhetik.

Szerk.

Szerk.

Pipát gyújtottak, pihenésre a gyepre terültek, és ha netán Lucifer vagy más valamely ivadéka arra találva vetődni, nehogy heverésbe találja... vándorlasi kalandjából Tari kezdé beszédhez.

Ám de kiről bevan az végzet könyvébe jegyezve, melynek alapján a fátum prédája legyen majd, bár ha az égbe repül, vagy alá süllyedve a földbe... snjtani fogja bizonynal vaskeze mostoha sorsnak; Még el sem kezdé Tari vándorlasi kalandját, mint az eget s földet rázó kelet égi vihar láng — rettenetes fegyverzugás kelté fel az ekhót, megzörrent az lomb, s mint ércürt harsoga onnan: „Bitskia, sámfa, dikits, kerekítő, musta, lapostó, szattyánból nadrág, lábszif, kalapáts, szurok és ár.“ „Átkozom a nyelvedet — Szkvarek ordította dühölten gyep tetején heverő botját markába szorítván — „tel, fegyverre hamar — rebegé — céhbéli barátim! ez limbus fenekéről jött gaz semmire kellőt, — szép mesterségünk ekkép kimerészli gyalázní, verjük agyon, s limbus fenekére le — visszataszítsuk“ ezt mondván, rohanának mint prédára oroszlan.

Óh de mi boldogság, mi öröm, mily meglepetés várt Ottan az öt kedves, jámbor céhbéli barátira... Az lomb hátától, szintén céhbéli barátjok fagygyaszdedt — igazabb néven Prell — lépe elébök, Fagygyaszdedtnek azért nevezék el a semmirekellők, mert füstről leszedett csukaként esont-bőr vala talpig. Ó ki vadászat kedvellő volt, — özeket üzött. „Fagygyaszdedt! — Szkvarek így szólítá — hol csavarogsz itt? — s lett diadalmenet a forrás melletti tanyára.

Éjszaki oldalról, sűrű mogyoró bokor által fátyolozottan állának Dosztál, Nyilas, és Fritts; mért Gyenes ott nem volt: azt a rege fejti ki beljebb. Még le sem ültek jóformán a mi csizmadiaink. Óh veszedelmeknek legrettentőbb veszedelme, mint mikor érett almát ráz fájáról a kertész — oly iszonyu sebesen hullott nagy zápora könek. Egy Ivanyitsnak az orrát éré, s vére kibugyant, Fagygyaszdedt mivel ült hátával az éjszaki résznek, háta sovány közepére kapott egy ütletet épen, míg a szemben ülő Szkvarekot, mellébe találá. „Átkozom a lelked“ — Szkvarek ordította dühében gyep tetején heverő botját markába szorítván, Fel, fegyverre hamar — rebegé — céhbéli barátim! — S ezt mondván rohanának mint prédára oroszlan.

Az diadal könnyü volt, mert Dosztal, Nyilas és Frits, az kínált viadalt — cudarul — el nem fogadták, és hogy Szkvarek, Árvai és Tari öt lépésre közel jött, gyáván megszaladának e nagy hatalomnak előtte. „Rajta, utánna hamar, kedves céhbéli barátim! — Ordított Ivanyits, s rögtön kezdődé vadászat,

Besze János főkomiszárius is felcso-
pott írónak. Kiadta a maga életleiratát egy kö-
tetben e czim alatt: „**az életunt betyár**”. Ez ér-
dekes mű, Aigner bizományában jelent meg s kap-
ható 80 uj krajczárért.

Epigramm.

A jeldeáki pap emlék könyvébe.

Vert habod a szeleket gyorsan megelőzve fu-
tással,
Menj Maros! és ne pihenj, vidd a hirt — árva
hazánkból
El, le, — Palesztinábann, a szent sír közelében,
Add tudtára igaz bivő valamennyi zsidónak:
Hogy, ha Saul-, Cis-nek fia, mind eddig sikertelen
Fáradozott, — s keresé tévedt szamarát az
apának...
Hagyjon fel nyomozásával, mert ime — Csa-
nádban,
Szöke Maros partján kikerült, s meg fogni siessen.

Zsiga pósta.

*Nagy Délia és Julia
koszorus költőnők: A
századik vers is olyan
mint az előtte való 99,
s így aligha leend „az
isten akarhatja?*

hogy ön elfoglalhassa a meg-
érdemlett székét a magyar
nemzeti képtár fölött.” A Lu-
das Matyi képtárában azonban szí-
vesen adjuk az ön photographiáját,
ha a rajz és metszés díját 10 ftot,
nem sajnálja a dicsőségért.

*Gyuszinak „a jó öreg Gyuri bácsi” jellemezve van teljesen
ez első négy sorral:*

„Nagyon jó ember az öreg,
Becsületben öszült ő meg...
Ugy is hívja őt mindenki:
A jó öreg Gyuri bácsi!”

a többi 15 vers csak rontaná renoméját.

Minden létező
állampapírok, elsőbbségi
kötvények, sersjegyek,
vasut-, bank- és ipar részvényeknek
vétel, eladása, valamint elcserelése.
Szelvénnyek beváltása.
A es. kir. bürzeni bizományok
kiszámlázása vagy 10% előpénz mellett
teljesítettnek.
Mindennemű sorsjegyek
havonkénti részletfizetés mellett — 5 fttől
felfelé — eladatnak.

Rothschild & Comp.

Opernring 21.
Bécsben.

minden huzásnál érvényes
20-ad részvényjegyek
minden további utánfizetés nélkül.
az
1839. cs. k. osztr. államsorsjegyre 10 ft.
1860. cs. k. osztr. államsorsjegyre 8 ft.
1874-ki magyar jut. sorsjegyre 7 ft.
1870-ki török vasuti sorsjegyekre
(36 huzásnál érvényesek) 4 ft.

ERDŐSI REZSŐ

ajánlja a nagyérdemű helybeli és vidéki közönség-
nek, a korepesi nton 3-ik szám alatt, a „Panno-
nia” vendéglő áttelében jól berendezett

fényirdáját.

Felvételek történnék naponként, még horus
időben is:

reggeli 9 órától délutáni 5 óráig.

Készülnek: vizitkártya-, Erzsébet-, és albumba-
való-, valamint életnagyságu-, chromo-, agarell- és
anilin-képek, — ugy szinte olajfestmények is.

Az árak a lehető legjuttányosabban számíttatnak.

Igazolványok

fényírdám jelsége mellett.

I.

Igen tisztelt Erdősi ur!

*Fogadja forró köszönetemet az igen sike-
rült fényképeikért. Szerencsémek tartandom, ha
bármikor visszonzolatom kívántam mutatott barát-
ságát.*

Ismétli köszönetem mellett Önnök

tisztelő szolgálója

Argenti Döme s. k.

hasonszenvi orvos és kir. tanácsos.

II.

Tisztelt Erdősi fényképész urnak!

*A fényképek mind kezemhez érkeztek, mind a
magánúral mind a kis leányokéval teljesen meg-
nyugodó elégedébe.*

Rudny Józsefné s. k.